

Manifest 8 de març de 2018 Dia Internacional de la Dona

Per una justícia democràtica real i efectiva per a les dones amb discapacitat

Avui 8 de març, amb motiu de la commemoració del Dia Internacional de la Dona, les dones amb discapacitat volem un cop més traslladar als que tenen responsabilitat en el disseny i posada en marxa de polítiques públiques, i davant la societat en general, les nostres reivindicacions com dones en un àmbit tan important com és el de la justícia.

Tot i que vivim en un Estat la Constitució del qual declara que totes les persones tenen dret a obtenir la tutela efectiva dels jutges i tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que, en cap cas, pugui produir-se indefensió (art. 24.1 de la Constitució), la realitat posa de manifest com l'accés a la justícia continua estant vetat per a milers de dones amb discapacitat, que afronten obstacles de tota mena a l'hora de fer valer els seus drets en el camp de la justícia.

L'article 15 de la *Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona* estableix que homes i dones han de tenir igualtat en la llei i en la protecció de la llei i que els estats part han d'adoptar totes les mesures apropiades per garantir la igualtat substantiva entre homes i dones en tots els àmbits de la vida.

Al seu torn, l'article 13 de la *Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat* recull l'obligació dels estats d'assegurar que les persones amb discapacitat tinguin accés a la justícia en igualtat de condicions que la resta.

No obstant això, són encara molts els obstacles existents que ens impedeixen exercir els nostres drets. Des de les barreres simbòliques, que impregnen la tasca de tots els operadors involucrats (cossos de seguretat de l'Estat, advocacia, fiscalia, magistratura), fins a les purament materials i evidents relacionades amb l'entorn físic i de la comunicació, constitueixen traves que sistemàticament impedeixen l'exercici d'un dret fonamental que forma part de l'anomenat "Nucli dur" de la Constitució i que gaudeix d'un caràcter indisponible.

I és que la tutela judicial efectiva i l'accés a la justícia són eines clau que la ciutadania té a la seva disposició en un estat democràtic de dret per evitar que les violacions dels seus drets i interessos legítims quedin impunes. Les dones amb discapacitat, gairebé dos milions i mig a Espanya (279.472 a Catalunya), coneixem prou bé el que significa veure conculcats els nostres drets i també experimentar què poc o gens es fa per defensar-los. Així, per exemple, ha estat i és encara una tasca feixuga denunciar que les dones amb discapacitat també som potencials víctimes de violència de gènere (no cal oblidar que vivim en una societat que encara es resisteix a reconèixer-nos com a dones). Aproximadament un 13 per cent de les dones que són assassinades per les seves parelles i / o exparelles cada any a Espanya, són dones amb discapacitat, i no obstant aquesta dada, rellevant per articular polítiques públiques adequades, no passa de ser una informació anecdòtica plasmada en la pàgina d'algun diari.

Que una dona amb discapacitat víctima de violència de gènere amb discapacitat porti a judici el cas pot considerar-se una proesa, si es té en compte que el sistema desconfia, en general, dels nostres testimonis (i molt especialment si la dona té una discapacitat intel·lectual, psicosocial o es tracta d'una dona sordcega). A això cal sumar la manca d'accessibilitat a totes les instàncies per les quals ha de transitar una dona que decideix denunciar, l'escassa preparació dels i les professionals involucrats en aquest camp i, el que és més greu, la manca de consciència de ser titulars de drets que moltes dones amb discapacitat tenen avui dia.

Així mateix, no podem oblidar els milers de dones amb discapacitat que actualment es troben incapacitades judicialment i que, per tant, no poden accedir a la justícia per si mateixes quan els seus drets són conculcats, si no és a través d'una persona intermediària (tutora o curadora), situant-les en una situació d'especial vulnerabilitat.

Denunciem, a més, que el procediment de modificació de la capacitat legal recollit en el nostre ordenament jurídic contravé l'article 12 de la *Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat*, i per això exigim la seva total abolició i advoquem per l'establiment de mecanismes efectius per al suport en la presa de decisions.

Finalment, també ens preguntem de quina manera els Governos català i espanyol repararan el dany comès a tantes nenes i dones amb discapacitat esterilitzades sense el seu consentiment, a l'empara d'unes lleis que es diuen garantistes, però que en la pràctica desterren els marges del sistema a milers de ciutadanes.

Per tot això, les dones amb discapacitat EXIGIM, en aquest 8 de març:

- Que s'acabin les inèrcies que infesten l'actuació jurisdiccional, basades en estereotips i mites al voltant del gènere i la discapacitat, a través d'accions de formació i presa de consciència sobre la realitat de les dones amb discapacitat dirigides als seus operadors clau.

- Que es garanteixi la plena accessibilitat del sistema de justícia i la formació dels seus professionals com a criteris prioritaris per assolir la seva veritable democratització. Aquesta exigència es fa extensiva a totes les instàncies i actors que intervenen en l'itinerari que ha de fer una dona per exigir la vigència dels seus drets (denúncia en seu policial, atenció a les oficines d'atenció a les víctimes, col·legis professionals de l'advocacia, tribunals ...)

- Que la futura Fiscalia especialitzada en discapacitat sigui una instància de veritable protecció dels drets humans de les dones amb discapacitat, coordinant la seva acció amb la feina que desenvolupa la Fiscalia de violència sobre la dona.

- Que s'estableixi un torn d'ofici especialitzat en matèria de discapacitat paral·lel al torn d'ofici especialitzat en violència de gènere, que ofereixi una assistència adequada a les dones amb discapacitat víctimes de violència.

- Que, a més de l'accés real i efectiu a la justícia, s'acabi d'una vegada per totes amb les incapacitacions, que només serveixen per arrabassar els nostres drets, no poder exercir-los directament i convertir-nos així en potencials víctimes sense possibilitat de defensa. D'aquesta manera, els drets de les nenes i dones incapacitades haurà de prevaldre sobre qualsevol altre dret de mares, pares, àvies, avis o altres familiars.

- Que el Govern català i espanyol reconeixin públicament les violacions de drets humans que han patit al nostre país milers de nenes i dones amb discapacitat esterilitzades sense el seu consentiment en el passat i en el present i aprovi mesures per rescabalar el dany ocasionat per aquestes pràctiques contràries als drets humans.

Perquè la conquesta plena de la ciutadania també s'aconsegueix exercint els nostres drets davant els tribunals, les dones amb discapacitat demanem:

**UNA JUSTÍCIA DEMOCRÀTICA REAL I EFECTIVA PER
LES DONES AMB DISCAPACITAT!**